

Místní

zpravodaj

obce nad Orlicí

Ročník XLI

Číslo 1 - 2022

Náklad 650 ks

ČARODĚJNICE - ALBRECHTICE NAD ORLICÍ 2022

Konečně jsme se po dvou letech proti-covidových omezení mohli opět těšit na 30. duben – filipojakubskou noc a s ní spojené „pálení čarodějnic“. Nalákaly nás nejen facebookové stránky, oranžový plakát vyvěšený v obci, ale především ostatní kamarádi ve školce, kteří se na „čarodějky“ také chystali.

Kostýmy jsme mohli vyzkoušet již v pátek 29. dubna v naší škole, která se na jeden den proměnila v mateřskou a základní školu plnou čarodějnic a čarodějů, včetně pani učitelek a ostatního personálu.

Od sobotního rána jsme se stále ptali rodičů, kdy už na hřiště v lese

vyrazíme. Mamka ještě dokončovala kostým nejmladšímu bráčkovi. Na triku savem namalovaný pavouk během nočních hodin už uschnul a zbývala jen dozdobit pavučina. To mamka, chudák, netušila, že si ho bráška, kterému je rok a půl, odmítně obléknout, protože má svou hlavu.

Kolem 15. hodiny jsme konečně vyrazili. Tlačili jsme kočár. Nejmladší bráška se do něj ale stejně nevešel, protože jsme vezli tři košťata, která nám dopoledne pracně vyrobil náš táta, burty a chleba, teplé oblečení pro chladnější večer a fotbalový míč, protože i malí čarodějové hrají

rádi fotbal.

Když jsme dorazili na hřiště, na balóny jsme zapomněli. Na hřišti stál velký nafukovací hrad se skluzavkou. Vrhli jsme se mezi ostatní děti a řádili jsme! Z hradu bychom snad ani neodešli, ale nalákalo nás čarování s ohněm u čarodějnice Terězky, která nám ukázala i několik živých amerických švábů. Mohli jsme si zatančit společně s moderátorkou Anetkou, která hrála na kytaru a krásně zpívala, nebo si s ní zahrát „židličkovanou“. Kdo se z důvodu velkého zájmu na parket nevešel, soutěžil na hřišti skákáním v pytlich, házením kroužků na cíl, atp.

V 17 hodin jsme mohli vyrazit na čarodějnickou stezku do lesa. Všechny děti s rodiči se chtěly účastnit a poznat další čarodějky a hejkaly! Po vyčkání fronty nám jedna z hlavních čarodějnic Evička dala karty, na něž jsme pak sbírali razítka. Cestu lesem nám ukazovaly oranžové fáborky. U první čarodějnice Alči jsme se ocitli opravdu v pohádce! Ptáci tam hlasitě štěbetali a správně nám napověděli, ať si na ní dáme pozor.

Nabízela nám totiž začarované jablko. S jablíčkem neuspěla, ale sušené pařáty jsme jí do hrnce pomohli vhodit, aby si mohla udělat polívku,

ČARODĚJNICE - ALBRECHTICE NAD ORLICÍ 2022

a za to nám na oplátku dala razítko.

Další čarodějnice jsme nasbírali suroviny na lektvar. Čarodějnice s kočkou na rameni jsme chytli myšku a nejvíce se nám líbilo u hejkal, ač působil strašidelně. Úkolem tam bylo opravdu hlasitě zahejkat a vzbudit tak jeho spícího kamaráda, co spal v roští opodál. Povedlo se! Dál už zbývalo jen přeskočit ohýnek u poslední čarodějky a všechna

razítka tak byla sesbírána. Za odměnu jsme dostali perníkové medaile s pavučinkou. Ty byly dobré!

Po návratu už hořel první malý ohniček, ale na opékání buřtů jsme my, děti, neměly příliš čas. Tak to obstarali především tátové. Někteří opekli opravdu černé pekelné buřty, protože se zapovídali.

Ze stezky se vrátili poslední děti a látková čarodějnice společně s va-

trou byla zapálena. Nechyběli ani místní hasiči. Hned po zapálení se zdálo, že budou potřeba. Oheň čmoudil, doutnal a chvilku to na fotbalovém hřišti vypadalo jako v pekle. Pak mohutné plameny osvětlily a zahrály všechny kolem. Hadrová čarodějnice byla upálena. Děti na hřišti hrály fotbal, některé tančily či vyráběly bábovky na písku.

Jedlo se, zpívalo a povídalo do

setmění. Děti za tímto krásným odpolednem viděly spoustu radosti a zábavy. My, dospělí, i několik dní práce skvělého albrechtického týmu z řad vedení obce i z řad ostatních obyvatel, kterým chceme jménem rodičů moc poděkovat! Děkujeme za krásné činnosti, hry pro děti i za možnost se setkat s přáteli a ostatními obyvateli obce.

Vackovi

KÁCENÍ STROMŮ NA SOKOLÁKU

Již několik let zástupci obce odkládali rozhodnutí o pokácení lesíku u sokolovny. Musím říci, že i pro mne bylo těžko představitelné, že lesík, do kterého jsem z okna kanceláře starosty obce koukal desítky let a uklidňoval se v jeho zeleni, by měl zmizet.

Důvodů k jeho pokácení bylo v minulosti na stole již několik.

Jednou, v dávné minulosti, se uvažovalo o rozšíření stávající sokolovny směrem do lesíka. Podruhé se uvažovalo o vybudování lesoparku s mobiliářem pro odpočinek – lavičky, pískoviště pro děti, sportoviště pro dospělé apod. Zde byl les překážkou,

protože na lesní půdě takovéto stavby nejdou zrealizovat. V té době se vážně uvažovalo o vynětí pozemku z lesního půdního fondu. Výše finančního odvodu za tento úkon však obec od záměru odradila.

Pak se objevil dotační titul na budování sportovišť v lesích a lesík se k tomuto účelu výborně hodil. Díky tomu v něm bylo vybudováno workoutové hřiště, které v něm stojí dodnes.

Čas běžel, stromy rostly a rostly, vše se zdálo být v pořádku.

Pak přišel únor 2022 a s ním několik větrných bouří. Při jedné z nich

byla vzrostlá borovice vyvrácena a poničila dřevěný altán. Naštěstí ostatní borovice větrné porывy vydržely a nic víc se nestalo.

Přesto tato událost opět vrátila na jednací stůl rady obce otázku, co s lesíkem. Tentokrát přišlo rozhodnutí rychle a bez velkých diskusí. Lesík se musí pokácet, aby se předešlo dalším škodám na majetku obce, ale i vlastníkům přilehlých nemovitostí. Po vybavení nezbytných administrativních úkonů došlo počátkem května na jeho pokácení.

Nyní již pohled z mého okna není pohledem do uklidňující lesní zele-

ně, ale na malou mýtinu, na které roste několik mladých stromků. Pro někoho skácení lesíku přineslo úlevu a sluníčko do jinak stinných míst, pro jiné pak smutek nad ztrátou vzrostlé lesní zeleně v naší obci. Obojí se dá pochopit, protože právě takový je život.

Věřím, že nebude trvat dlouho a obec vymyslí, jak bude pozemek smysluplně využit. Mladé stromky se mezitím budou radovat ze sluníčka, budou slílit a vytvářet základ nové zeleně.

Jaromír Kratěna
starosta obce

ROZHOVOR SE STAROSTOU OBCE

Vážený pane starosto,

v posledním zpravodaji jsme na začátku rozhovoru rozebírali nepříznivý vývoj pandemie koronaviru a její dopad na celou společnost... Nyní o čtyři měsíce později, na nás doléhá rusko-ukrajinský válečný konflikt a s tím spojený příliv ukrajinských uprchlíků do naší země. Jak vy vnímáte celé dění na Ukrajině a jak se naše obec rozhodla pomoci ukrajinským uprchlíkům?

Máte pravdu, že od roku 2020, kdy přišla první vlna koronaviru, je naše společnost pod tlakem velmi komplikovaných událostí. Je příznačné, že při nástupu velkých problémů se naše společnost vždy semkne a hledá společná řešení. Sotva však odezní to nejhorší, už se opět pospolitost vytrácí a objevují se různé protichůdné názory. To se, bohužel, objevuje i v souvislosti s uprchlíky z Ukrajiny.

Zvláště v elektronických médiích se objevují příspěvky, které ukazují na skutečnost, že část naší společnosti nepochopila, že pomáháme lidem, kteří museli opustit své domovy, v mnoha případech také své rodiče, manžele, aby zachránili to jediné, co jim po útoku ruských vojsk na Ukrajinu zbylo, a to je prostý život. Naprostá většina uprchlíků-žen, přichází s příručním zavazadlem a s dětmi v náručí. To, že jsou mnohdy pěkně ustrojené, mají moderní mobily, neznamená, že naši pomoc nepotřebují. Svědčí to pouze o tom, že hrůzy války se týkají všech bez rozdílu a že Ukrajina již není zaostalou zemí, za jakou jsme ji ještě před konfliktem mnozí považovali.

Všem, kterým naše pomoc leží v žaludku, doporučuji, aby se zamysleli nad tím, jak by se chovali sami v případě, že by byla napadena naše

republika podobným způsobem jako Ukrajina. Kolik mužů by šlo bránit své domovy a rodiny, v čem by jejich ženy a děti utíkaly před bombardováním a raketovými útoky. Možná si mnozí z vás řeknete, nám tento scénář nehrozí, tak co bychom nad tím přemýšleli.

K tomu lze říci pouze jediné, bylo by to fajn a každý den se za to modlím. Ovšem rakety, které ničí ukrajinská města dokáží dolétnout i k nám. Povele k jejich odpálení dávají generálové, kteří plní rozkazy vedení Ruské federace, jaké názory zastává ruský prezident a jeho blízcí, jsou dostatečně známé. Nebudme si proto tak bohorovně jistí, že nás se to netýká, že nám se to nemůže stát.

Já jsem však velmi rád, že naše zastupitelstvo i rada obce jsou jednotné v názoru, že je potřeba uprchlíkům pomoci. Velmi rychle po příchodu prvních uprchlíků do republiky bylo rozhodnuto opravit byt ve škole a poskytnout jej uprchlíkům. Během několika málo dní byl vybaven nábytkem, spotřebiči a základními potravinami. Zde se plně projevil solidarita všech oslovených firem i obyvatelů naší i sousedních obcí. To, co by za jiných okolností trvalo týdny, bylo hotovo za dny. Od 14. 3. 2022 je v bytě ubytována maminka se dvěma dcerami.

Moc rád bych proto i touto cestou poděkoval všem firmám i občanům, kteří nám tento úkol pomohli ochotně splnit v tak krátké době. Děkuji Vám Všem.

Je potřeba také poděkovat všem dalším lidem, majitelům bytů, kteří poskytli své nemovitosti k ubytování uprchlíků. Osobně si všech velmi vážím a skláním se před jejich velkorysou pomocí.

Obec, kromě poskytnutí ubytování v obecním bytě, zařídila, v úzké spolupráci s naší základní školou, adaptační kurz pro děti uprchlíků. Kurz bude sloužit k výuce českého jazyka, k on-line výuce dle ukrajinských školních osnov, a také k postupnému začleňování ukrajinských dětí do školního kolektivu. Pro dospělé byl v naší obci zahájen jazykový kurz češtiny. Cílem obou aktivit je vytvořit podmínky pro vstup ukrajinských dětí do našich školních zařízení od nového školního roku 2022 – 2023. Dospělým pak chceme usnadnit cestu k hledání práce. Pochopitelně pro případ, že zde budou nuceni zůstat delší čas.

Velmi děkuji v této souvislosti paní ředitelce Mgr. Simoně Baláčkové i všem zainteresovaným učitelům za vstřícnost a aktivní pomoc při zajišťování adaptačního kurzu. Bez jejich pochopení a pomoci by se kurz nemohl v naší obci realizovat.

Rád bych v této souvislosti sdělil všem, kteří se obávají diskriminace svých dětí při přijímání do mateřské školy nebo základní školy, že se nemusejí ničeho takového obávat. Ostatně, aby se tak nedělo, zajišťuje i naše vláda, potažmo ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, promyšlenou politikou a metodickou pomocí.

Do mateřské školy budou přijaty nejprve všechny naše děti a teprve neobsazená místa budou v případě potřeby poskytnuta dětem z Ukrajiny. Ve škole je dostatečná kapacita pro všechny žáky.

Na závěr ještě jednu faktickou poznámku. Jsem nesmírně rád, že řešení této uprchlické krize již zajišťuje naše nová vláda. Přestože si někdo myslí, že je opět všechno špatně, tak otevřeně říkám: „NENÍ TO PRAVDA“.

Vládě, ve spolupráci s kraji a obcemi, se daří zatím celou situaci řešit velmi dobře.

V únoru schválilo zastupitelstvo obce rozpočet na letošní rok. V jakých parametrech byl schválen a jaké významné investiční akce jsou na letošní rok v rozpočtu zahrnuty? Bude obec letos žádat o nějaké dotace?

Rozpočet obce byl schválen na únorovém zasedání zastupitelstva obce jako schodkový. Schválené příjmy činí 20.713.428 Kč, schválené výdaje 25.039.522 Kč. Rozpočtový schodek ve výši 4.326.094 Kč bude uhrazen z výsledku hospodaření obce z minulých let. K 31. 12. 2021 měla obec na svých účtech více než 12 mil. Kč. Po této stránce je obec dostatečně finančně zajištěna.

Seznam schválených investičních akcí a oprav je široký. Celková hodnota schválených investičních výdajů je 9.438.813 Kč a výdajů na různé opravy 1.600.000 Kč.

Největší investice, a to plánovaná v ulici Zahradní, a to více než 5,1 mil. Kč. Na tuto stavbu se počítá se zapojením dotace z Ministerstva pro místní rozvoj ČR z dotačního titulu 11782 – Podpora rozvoje regionů 2019+ ve výši 2.698.083 Kč. Po zapojení této dotace do financování stavby budou o její hodnotu schválené příjmy navýšeny. Další 800 tisíc Kč je plánováno vydat na projektové dokumentace a přípravu stavby „Bytového souboru pod Strání“.

Naplánovány jsou i opravy chodníků v ulicích V Borku, Na Hrázce a Na Drahách. Opravit by se měla také část komunikace Luční – od parkoviště u restaurace U Krbů až na křižovatku u čerpací stanice splašků.

... pokračování na str. 4

**MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR**

„Projekt „Stavební úpravy místní komunikace ul. Zahradní“ je realizován za přispění státního rozpočtu ČR z programu Ministerstva pro místní rozvoj.“

ROZHOVOR SE STAROSTOU OBCE

... pokračování ze str. 3

Toto je pouze část ze všech schválených akcí. Ostatní budou realizovány podle vývoje cen a dostupnosti služeb na trhu v souvislosti s probíhající ekonomickou krizí a inflací. Je možné, že některé schválené akce nakonec zastupitelstvo obce odloží.

O podání žádosti na konkrétní dotace zatím zastupitelstvo nejednalo. Uvažuje se o dotaci na výstavbu technické infrastruktury a komunikací pro bytový soubor Pod Strání. Ve hře je však několik otázek nad smyslností dotace, které bude ještě nutné vyřešit.

Nyní probíhá rekonstrukce ulice Zahradní. Jaké stavební úpravy v ulici probíhají, kdy bude stavba ukončena? Musíte řešit nějaké připomínky z řad občanů ulice?

Stavba v ulici Zahradní byla zahájena i přesto, že současně náklady na její realizaci budou nejspíše vyšší než vysoutěžená cena v září loňského roku. Zastupitelstvo obce i rada obce tak rozhodly i z důvodu, že na stavbu je poskytnuta dotace z dotačního titulu 11782 – Podpora rozvoje regionů 2019+ od Ministerstva pro místní rozvoj ČR ve výši 2.698.083 Kč. V případě zrušení akce by obec o tuto dotaci přišla.

Stavba samotná se skládá z nového jednostranného chodníku a vjezdů do přílehlých nemovitostí, dešťové kanalizace a komunikace s novým asfaltovým povrchem. Práce by měly, podle uzavřené smlouvy o dílo skončit nejpozději do 31. 8. 2022. Reálně lze s dokončením stavby počítat do konce června 2022. Již nyní je hotová příprava pro pokládku zámkové dlažby na novém chodníku. Až tento rozhovor vyjde ve zpravodaji, bude již chodník hotov.

Co se týče připomínek občanů ke stavbě. Nejprve je nutné říci, že stavba se realizuje podle projektové varianty, kterou si před mnoha lety vybrali samotní občané této ulice. Zastupitelstvo totiž posuzovalo před zahájením projektových prací dvě varianty. Nakonec se přiklonilo k řešení, o které přišli požádat zástupci občanů z této ulice. Osobně jsem doporučoval variantu druhou. Dále je potřeba říci, že stavba se musí realizovat podle technických norem a platných předpisů. Jinak by obec nedostala stavební povolení, ani dotaci na tuto stavbu.

Nyní k vašemu dotazu. Jistě, jako na každé stavbě jsme konfrontováni s různými připomínkami a žádostmi. V maximální míře se snažíme rozumným žádostem občanů vyhovět a v tomto ohledu se dá říci, že se takřka vždy domluvíme.

Co se týče kritických názorů souvisejících s technickým řešením realizované stavby, s tím jsem se přímo ne-

setkal. Z doslechu však vím, že nějakí kritici existují, jako vždy. Osobně jsem však zatím nemusel řešit žádné větší problémy a kritické hlasy, o kterých vím, nevybočují z normálu.

Obecně, pokud je kritika podnětná a přináší nějaká zlepšení, snažíme se ji v realizaci staveb využít ku prospěchu budoucích uživatelů. Nutno ještě podotknout, že díky kvalitnímu dodavateli – Stavitelství DS s. r. o. Rychnov nad Kněžnou - probíhá stavba rychle a kvalitně. To, myslím, oceňují i občané v ulici Zahradní.

Máme v obci nový bezdrátový rozhlas – výstražný a varovný systém ochrany obyvatelstva před povodněmi, který byl pořízen z dotace „Protipovodňová opatření pro obec Albrechtice nad Orlicí“. Jaké jsou ohlasy na fungování nového bezdrátového rozhlasu? Předmětem podpory bylo i pořízení digitálního povodňového plánu. Je tento digitální povodňový plán občanům veřejně přístupný? Co je výstupem realizace celého projektu?

Ano, jak již všichni zaregistrovali, obec byla částečně zbavena vrchního vedení elektrické energie, a tím došlo i k demontáži starého drátového veřejného rozhlasu. Obec proto byla nucena přejít na nový bezdrátový systém veřejného rozhlasu. Protože se snažíme všechny infrastrukturální investice plánovat dopředu, věděli jsme již několik let, že k rekonstrukci rozvodné sítě elektrické energie dojde. Proto jsme měli připravené naše investiční projekty, které na tuto vyvolanou změnu včas reagovaly. Týkalo se to jak veřejného osvětlení, tak i veřejného rozhlasu.

Na veřejný rozhlas jsme využili možnosti požádat o dotaci v rámci dotovaných opatření z Ministerstva životního prostředí ČR, jmenovitě z dotačního programu 11531 – Operační program životního prostředí 2014 – 2020. Dotační program byl zacílen na vybudování lokálního varovného systému ochrany před povodněmi – bezdrátového rozhlasu a digitálního povodňového plánu. Naše žádost byla kladně vyřízena a na realizaci projektu jsme obdrželi dotaci v celkové výši 1.077.875,31 Kč.

Bezdrátový rozhlas je plně funkční a lze jej ovládat prostřednictvím počítače i mobilního telefonu. Rovněž je možné obec rozdělit na dílčí sekce, a hlášení tak směřovat pouze do vybraných ulic. Další výhodou je, že hlášení je programovatelné, a lze jej tudíž vysílat kdykoliv. Není k tomu nutná přítomnost obsluhy na obecním úřadě. Dále je veřejný rozhlas napojen na centrální dispečink pro krizová řízení, což umožňuje spouštět varovné signály a hlášení přímo z tohoto řídicího

centra.

Všechny funkcionality se učíme využívat a zatím je vše v pořádku. Dílčí závady na jednotlivých reproduktorech řešíme v rámci záruky s dodavatelem rozhlasu. Zde bych se chtěl omluvit některým spoluobčanům, že opravy nejsou tak pružné, jak bychom si sami přáli. Věřím však, že tyto drobné problémy se podaří brzy odstranit.

Co se týče povodňového plánu, ten je veřejnosti dostupný na webových stránkách naší obce. Po jeho spuštění se každý může seznámit s problematikou povodňové ochrany v naší obci, ale také v rámci celé ČR. K dispozici jsou i přístupy na blízké měrné profily, kde se dá zjistit aktuální průtok vody v řekách.

Domnívám se, že obě aktivity realizované v rámci tohoto dotačního programu, přinesly našim občanům prospěch.

Často si místní občané na úřadě stěžují, že občané a podnikatelé okolních obcí opakovaně vhazují do kontejnerů na separovaný odpad v naší obci velké množství papíru, plastu a skla, většinou odpadu vznikajícího z podnikání a s tím spojený nepořádek na separačních místech. Kromě toho nejsou občané spokojeni se změnou místa na separační nádoby, kdy jim byly přesunuty nádoby k jejich nemovitostem... Problematika byla také diskutována na zasedání zastupitelstva obce, jaký postoj jste k danému tématu společně se zastupiteli zaujali?

Je pravdou, že se stále nedaří prosadit principy třídění odpadů do bezproblémové praxe. Možná za to může nedostatečná propagace, možná to je jenom nechut jednotlivců se podrobit nastoleným pravidlům, možná to někdo může dělat i schválně. Každopádně chci říci, že v současné době není po stránce legislativní ani věcné důvod k chování, které popisujete. Přesto se to děje.

Osobně si nemyslím, že jedinou příčinou nepořádku kolem nádob, míchání různých druhů odpadů mezi sebou, je konání cizích návštěvníků naší obce. Určitě se na tom podílejí i naši občané. O tom svědčí stopy, které po sobě zanechávají v odložených odpadech.

Dále, celková kapacita nádob je dostatečná. Já sám odvážím naše vytríděné odpady o víkendy a ještě se mi za poslední rok nestalo, že bych vytríděný odpad neměl kam odložit. Nechápu proto, že na některých stanovištích se vytvářejí hromady odpadu, když o kousek dál je v kontejnerech místo. Navíc odkládat odpad mimo určené nádoby je obecně závaznou vyhláškou obce zakázané.

Když si vezmu, že celý národ, dětmi počínaje a důchodci konče, je již

mnoho let, možná desítky let veden k tomu, jak správně nakládat s odpady, tak u kontejnerů na tříděný odpad prožívám velmi často pocit bezraděje.

Naproti tomu si ale zase říkám, že většina občanů k třídění odpadů musí přistupovat zodpovědně, což je vidět ve stoupajícím množství vytríděných odpadů. Ovšem i několik jednotlivců dokáže výsledky této poctivé činnosti mnohých z nás zničit. Bohužel.

Co se týče změny stanovišť nádob na tříděný odpad a s tím spojené kritiky občanů. Změna se stala zatím pouze jedna, a to na křižovatce v Borku. Důvodem byla snaha uvolnit místo na parkovišti zabrané kontejnery pro parkování aut. To, myslím, bylo řídicí oceněno. Chápu, že pro někoho jiného problém. Tak to ale ve službách pro veřejnost je. Nikdy nejde vyhovět všem.

Pokud budou přetrvávat problémy v kvalitě třídění odpadů do velkoobjemových nádob, bude obec v krátké budoucnosti nucena hledat řešení v jiných systémech jejich sběru. Jinak bude hrozit, že za znečištěné vytríděné odpady bude obec platit vysoké sankce, které prodraží celý systém nakládání s odpady. To bude mít přímý dopad na vyšší poplatků za likvidaci komunálních odpadů hrazených občany. Navíc systém sběru tříděných odpadů prostřednictvím velkoobjemových kontejnerů je jednoduchý a relativně levný. Všechny jiné dostupné systémy jsou daleko náročnější na jejich provoz a finančně nákladnější.

Celkově se dá říci, že pokud nebudeme všichni dodržovat nastolená pravidla pro správné nakládání s odpady, budeme všichni platit vyšší poplatky za jejich likvidaci. Buď přímo ze svých kapes prostřednictvím poplatků, nebo nepřímo z pokladny obce. V obou případech to budou výdaje zbytečné, kterým jsme se mohli vyhnout.

Myslím si, že tak se na celý problém dívá i většina zastupitelů. Bude záležet jen a pouze na občanech, jakou si zvolí pro řešení těchto problémů cestu.

Letošní rok je rokem komunálních voleb. Takže se nabízí otázka – budete v letošních volbách kandidovat do zastupitelstva obce?

S tímto dotazem se setkávám často. Zcela vážně, po třiceti dvou letech jsem definitivně na odchodu z funkce starosty našich Albrechtic nad Orlicí.

Zastupitelům i svým blízkým to sděluji od minulých voleb, kdy jsem již chtěl funkci předat někomu jinému. Protože jsem však byl opět zvolen s nejvyšším počtem hlasů, čehož jsem si nesmírně vážil, nemohl jsem svůj záměr uskutečnit.

... pokračování na str. 5

ROZHOVOR SE STAROSTOU OBCE

... pokračování ze str. 4

Navíc funkci starosty nikdo nechtěl přijmout.

To se již letos nestane, neboť kandidovat nebudu. To je odpověď na vaši otázku.

Možná je v tuto chvíli ještě brzy se ptát, ale kdybyste měl zhodnotit předcházející čtyřleté období starostování, co Vás nejvíce potěšilo, a z čeho jste byl naopak nejvíce zklamán?

Já jsem funkci starosty vykonával a stále ještě vykonávám rád. Proto

se těším z každého dne, když jdu ráno do práce. Stále mám množství nápadů a tužeb, které mě motivují pracovat. Mám kolem sebe také velmi mnoho pracovitých a zkušených spolupracovníků, na které se každý den těším. Stejně tak si nesmírně vážím všech našich zastupitelů. Jen díky nim si naše obec stále udržuje určitý nadhled nad každodenním děním a dynamiku v rozhodování o směřování naší obce. Také mě velice těší, že vykonávám funkci starosty v obci, kde většina občanů zastává

racionální názor na politické dění a mají Albrechtice v pravém slova smyslu rádi. To vše mě v tomto, i ve všech předchozích volebních obdobích těšilo a stále těší.

Ptáte-li se, z čeho jsem zklamán, pak asi nejvíce z toho, že se v naší společnosti vytrácí chuť a zájem se veřejně angažovat, že místo odvahy a touhy věci řešit a posouvat naši společnost kupředu, se stále více plně diskutuje. Jako by část lidí ztratila schopnost vnímat realitu, ztratila motivaci něco dokázat, něčemu ro-

zumět, být v něčem dobrým, neřku-li výjimečným, být zkrátka pro společnost přínosem. Tento trend pozoruji nejen v naší obci ale v celé české společnosti. Jako by mnozí opět čekali, že jejich malé i velké problémy za ně vyřeší někdo jiný.

Na to historie zná odpověď. Ano, někdo se vždycky najde, jen to řešení přinese takové, jaké chce on, nikoliv jaké bychom si přáli my. Nezapomínejme na to.

*Děkuji Vám za rozhovor.
Petra Berounská*

MASOPUSTNÍ PRŮVOD

Tradiční masopustní průvod jsme v Albrechticích obnovili už před mnoha lety a stal se oblíbenou zimní akcí pro děti i dospělé. Putování v maskách plné hudby, tance, veselí, jídla a pití se vrátilo do ulic, aby připomnělo začátek období dlouhého velikonočního půstu. Vloni jsme ale tento zvyk museli přerušit kvůli pandemii covidu-19. Letos jsme na něj opatrně znovu navazovali, a přestože jsme si mysleli, že bude účast malá, sešlo se nakonec 70 maskar – dětí i dospělých.

Vzhledem k tomu, že situace ohledně covidu-19 nebyla ještě úplně příznivá, počítali jsme s tím, že půjde jen o průvod po vsi, bez tradičních zastávek u hostičích občanů. Nakonec se ale přihlásilo několik rodin a skupina dam z Klubu dříve naro-

zených, že by rádi průvod přivítali a občerstvili. Překvapení pak čekalo na desítky maskar a další desítky civilně oblečených místních u Domova důchodců, kde sice běžně průvod zastavoval, ale tentokrát pohostění domluvené nebylo. Když sem průvod zatočil, aby na zahradě Domova potěšil jeho obyvatele, zjistil, že už na něj zaměstnanci čekají s čerstvě usmaženými koblížky, míсами ovoce a horkými nápoji. Senioři měli viditelně velkou radost z návštěvy, byť proběhla jen přes okna. Zaměstnanci Domova potvrdili, že šlo o první toužebné očekávané povyražení po dlouhé době restrikcí.

Na své cestě obcí zastavoval průvod plný nejrůznějších kostýmů řidiče aut, které prosil o příspěvek. Celkem vybrali 8888 korun, které následně

rozdělili na tři části, z nichž dvě se poslaly na sbírky týkající se dětí a ta třetí část se rozdělila na tři díly, které rozslali do tří útulků. Tuhle činnosti si vzala na starost nejpočetnější hromadná maska – 12 kamarádů představujících jednotlivé postavy z animované pohádky Shrek. Vedle nich pak pochodovalo mnoho zvířat, indiánů, různých profesí, ale také piráti, mafiáni, kostlivci, sněhuláci, čerti nebo Harry Potter. Z tradičních masek se letos v průvodu objevil jen medvěd s medvědářem. Bylo znát, že se do pořádání nezapojila škola, protože masopust vyšel na jarní prázdniny v okrese Rychnov nad Kněžnou. Je to totiž právě škola, která obvykle oblékne své žáky do tradičních maskar, jako je laufr, nevěsta a ženich, kůň, bába s nůši nebo kominík, a zároveň

mívají nacvičené básničky a písničky, kterými potěší každého hostitele.

O hudební doprovod se starala kapela Kdo má čas pana Pavla Plašila, ředitele týništské ZUŠ a člena Filharmonie Hradec Králové a Koplahobandu. On i jeho tři hudební partneři se oblékli dobově a díky vhodně zvolenému repertoáru se člověk cítil, jako by se ocitl v minulém století. Krásné písně a teploty jen málo nad nulou přiměly k tanci většinu účastníků. Kapela vyhrávala téměř bez přestávek během celého tříhodinového pochodu, dokud průvod nedorazil do Hospůdky na hřišti, kde masopust vyvrcholil zabijačkovými hody a kde na stromě, světe, div se, rostly jitřnice.

*Eva Králová,
předsdkyně kulturní komise*

TAKOVÁ BYLA ADVENTNÍ HRA

Už v minulém vydání zpravodaje jsem psala o akci, která měla v Albrechticích nečekaný úspěch. Šlo o hru (nejen) pro děti, kdy se v oknech domácností od 1. do 24. prosince postupně rozsvěcela čísla, a kolemjducí je hledali s pomocí nápověd. Protože mi mnoho účastníků říkalo, že jsem jim několikrát zavařila hlavu, můžete si sami vyzkoušet, jestli byste věděli, kde které číslo hledat...

1: Do lesa Borku záře jedničky míří, před lety za vůni vepřů mohli jste jít. Z asfaltky musíte popojít víc než kroky čtyři, prašnou cestou až k nové mýtině zamířit.

2: Nad loukou, kde stavět se má, tyčí se vila dvoupatrová. V ohybu ulice s úřadem zasvítí dvojka dětem všem.

3: Co k domu s trojkou v okně říci? Že sídlili tam dříve albrechtičtí četníci. Na balkónku ani kytička, pod ním však tlustá nožička. Číslo popisné má kulaté velice, ale dožít se věku toho mohly by jen panely této ulice.

4: Nakupovat sazeničky šli jsme jak do obchodu k domu, kde teď čtyřka v okně ukazuje k východu. Aut tam jezdí pěkná fůra, prosvíští vám za patou, a fasáda šedobílá ještě voní novotou.

5: Než v ulici světla nová všechno krásně ozáří, pětka z domu vysokého osvítí vám do tváří. Po chodníku širším než dřív – z kopece je to nalevo – plot červenozelený tam potkáte – a hotovo.

6: Když se, třeba autobusem, svezete až na kopec, zamiřte pak vpravo rovnou k polní zkratce na Štěpec. Nemůžete šestku minout, stačí jenom počítat, šestý vchod je to v řadovce, nemusíte pospíchat.

7: Kdo šel někdy na masopust s průvodem rozpustilým, určitě se zastavil i za přednostou rozmilým. Dvě rodiny tady bydlí, hned u hlavní silnice, sedmička

dnes rozzáří nám dům přednosty stanice.

8: Když na dálku hůře vidí, kdo osmičku hledat jde, ať si brýle nasadí radš, neb to číslo nenajde. Nízký domek, dál od cesty, to je jedna z nápověd, s Tyršem tužit tělo, ducha, mohli byste jedna dvě.

9: Za devítkou vydejte se skoro na kraj vesnice, kde do města vdejšího vede hlavní silnice. Od hospody směrem k mostům opatrně krácejte, jakmile se cesta stočí, pozorněji hledejte.

10: Z jedné strany domy, z druhé kupa hlíny, ohňostroj i kaštiny bývalí tu viděny. Když půjdete od návsí, projdete se dost asi. Mezi dvojí křižovatkou umístili jsme desítku.

11: Vloni ještě po panelech, letos spíše po šterku, příští rok už po asfaltu, to to sviští, holenku. Ulice má tvar podkovy, projděte ji celičkou, někde v půlce u stromoví je jednička s jedničkou.

12: V polovině naše je hra, dvanáctka je vystavena ve vilce žluté v ulici Květné.

13: Kdo antuku oblíbil si, hraje tenis, nohejbal, ten třináctku vidět musí, i kdyby se nehejbal.

14: Nedaleko od hřbitova máme slepou ulici, než uděláte čelem vzad, koukněte po pravici. Dřív k soutoku dalo se jít, teď tam cestu kříží hráz, čtrnáctka tam okno zdobí a světýlek spousta jas.

15: Ulice má zavést vás do trávy a kytiček, jenže trochu mate názvem, končí u kukuřice. Začíná u tašky Šmouly a domů tam není moc, patnáctka tu v jednom okně bude svítit celou noc. Objíždkou jste tudy jeli, když jste chtěli do Štěpce, hledaný dům je nejvyšší, asi v půlce ulice.

16: V autě to tam s vámi skočí, k dveřím deset schodů vede, kdo sem z hlavní neodbočí, šestnáctku najít těžko svede. Na úřad i do samčí, všude stejně blizoučko,

z kopečka dolů pofrčí, kdo sedne tam na kolečko.

17: Zuby se zde trhaly a podkovy kovaly, dům pod cestou zastrčený skrývá celý klan rodinný. Hlína se prý těžko hledá v ulici, která je slepá. Sedmnáctku dneska máme v okně v bývalé kovárně.

18: Kdo dřív balík poslat musel nebo pohled babičce, šel do vily, která dala název celé uličce. K osmnáctce trasa vede od té vily rovně dál, tam na pravé straně cesty dům jediný dřív stál. Teď se tyčí v křižovatce, jsou to už dvě dekady, co tu domy začli stavět a ulici protáhli.

19: V těchto místech jste už byli, je to přesně deset dní, od hospody jste kráčeli směr severovýchodní. Když bydlíte u silnice, je myšlenka rozumná dát si na své zdi dlaždice a devatenáctku do okna.

20: V historickém centru obce dvacítká své místo má, v domku, který stranou stojí, nápadně se ukrývá. Dřív tu bydlel známý statkář, teď s rodinou jeho vnuk, od pumpy k západu běžte a před branou vlevo kuk.

21: Když jsme, coby malí záčci, v plíčkách se jen nimrali, často jsme se přes ulici z okna dlouze koukali. Nápis na zdi domu hlásal: Kupředu, zpátky ni krok! Sněženek a krokusů tam kvetlo plno každý rok. Dvacet jedna máme tady jednoznačně značící nejen další adventní den, ale i rok končící.

22: Až dva dny před Štědrým dnem zatoužíte jít ven, tak řekněte doma: „Nazdar!“ a vyrazte cestou na Žďár. V předposledním domě zříte v okně dvě dvojky ukryté.

23: Dvojdomek rohový hledáme dnes, takových nemá moc ta naše ves. Na mapě najdete sever obce a čerpací stanici kanalizace. Jestli k ní trefíte, máte štěstíčko, triadvacítká bude dost blizoučko. Stále si

nevěte rady, kam jít? Zkusím vám ještě trochu poradit. Ulice má tvar té a dům výhled na kostel, jenže na týnišťský, je hnedka za mostem.

24: Ježíšek dnes dárky nese k vám, dvacetčtyřku skrývá albrechtický chrám. Dřív sem místní chodili nejen na dušičky, zapalovat na památku předků svíčky. Dnes si svíčku vezměte vy s sebou, světlo z Betléma přeneste lucernou. Poslední odměnu Jan Křitel chrání, lidé dobří, berte si bez váhání.

Ano, básničky jsou vpravdě naivní, ale účel splnily. Byly rodiny, které opravdu nevynechaly ani jediný den. Jaké je tedy řešení všech nápověd? 1: Lesní – Královi, 2: Na Výsluní – Michalcovi, 3: Zahradní – Librovi, 4: 1. Máje – Altmannovi, 5: Pardubická – Škorecovi, 6: V Borku – Velíškovi, 7: 1. Máje – Boudkovi, 8: Tyršova – Sojkovi, 9: Na Drahách – Marčíkovi/Pirklovi, 10: Na Hrázce – Andršovi, 11: Zahradní – Proche, 12: Květná – Přenosilovi/Vaničtí, 13: Na Výsluní – Zábranští, 14: K Soutoku – Myšíkovi, 15: Luční – Černí, 16: V Kopečku – Šalatovi/Pláskalovi, 17: Na Písku – Mylerovi, 18: Poštovní – Nimsovi, 19: Na Drahách – Plašilovi, 20: Na Návsi – Säcklovi, 21: 1. Máje – Matouškovi, 22: 1. Máje – Krčmářovi, 23: Luční – Zahajští, 24: Na Návsi – kostel sv. Jana Křtitele.

Děkujeme moc všem, kdo jste se zúčastnili. Objevili se už i zájemci pro letošní rok, takže věřím, že si adventní procházku užije ještě více místních. V Albrechticích máme celkem 19 ulic a čísla svítala v 16 z nich, což svědčí o tom, že před Vánoci projdete vesnici křížem krážem – a to pak to cukroví hned lépe chutná. Když už v tomhle článku trápím vaše hlavy, přijďte na to, které tři ulice vloni chyběly?

*Eva Králová,
předsedkyně kulturní komise*

TAK ŠEL ČAS... A DÁL?

Je to až neuvěřitelné, že uběhly další čtyři roky od posledních voleb zastupitelů naší obce. Ty letošní budou výrazně jiné než poslední tři desítky let. Současný starosta Albrechtic Jaromír Kratěna oznámil, že znovu už kandidovat nebude. Jeho nejbližší kolegové o tom vědí už několik měsíců, možná i let. Už před čtyřmi lety jsme si vyzkoušeli, jak je těžké najít nového starostu, který by se svými kvalitami, přehledem a zkušenostmi byl jen přibližil panu Kratěnovi. Albrechtice jsou takové, jaké jsou, především jeho zásluhou, což je fakt, na který žádná slova díky

nestačí.

Já jsem byla před čtyřmi lety ta, kdo hlasitě prohlašoval, že by starostou měl být muž, aby zvládl to množství staveb a technologických otázek, které se v naší obci řeší. Ale potom mě jeden ze zastupitelů vážně oslovil a vložil mi do hlavy myšlenku, že bych měla kandidovat na starostku já. Zasmála jsem se a doma jsem to jako zábavnou historku vyprávěla manželovi. Ten mě překvapil tím, že souhlasil a prohlásil, že mě v případné kandidatuře podpoří. To už mi spadla čelist a začala jsem se dívat na ten nápad trochu

jinýma očima. Vzpomněla jsem si, že jsem už jako malé dítě, kdy spolužačky chtěly být princeznami a učitelkami a spolužáci astronauty a policisty, prohlašovala, že budu starostkou v Albrechticích. Viděla jsem to svými dětskýma očima jako jedinou práci přímo v Albrechticích – a já jsem svou rodnou vísku vždycky milovala a pořad miluji a chtěla jsem v ní zůstat. Vždyť i vysokou jsem si vybírala v Hradci, abych mohla bydlet doma. Pak jsem sice přičichla k životu ve větších městech, ale rychle jsem se vrátila zpátky...

Když jsem před osmi lety deba-

tovala s taškou, že mu starosta nabídl místo na kandidátce, nadšeně jsem si o své místo na volebním lístku sama řekla. Cítila jsem tu jedinečnou příležitost pomoci udělat z Albrechtic ještě lepší místo. Měla jsem tolik nápadů, tolik chuti vyřešit neřešitelné a po volbách jsem byla moc vděčná, že jsem dostala vaše hlasy. Z ničeho jsem se stala dokonce místostarostkou – dodnes nechápu, kde jsem vzala tolik odvahy (a naivity) na tuhle nabídku kývnout. Ještě štěstí, že jsem to udělala! Spousta skvělých věcí se opravdu podařila.

... pokračování na str. 7

TAK ŠEL ČAS... A DÁL?

... pokračování ze str. 6

Navíc jsem díky tomu poznala většinu Albrechtáků osobně, třeba při gratulacích k jubileím, ale hlavně při té běžné práci. Poznala jsem se s učitelkami, hasiči, fotbalisty, najednou to pro mě nebyly známé tváře, často beze jména, ale lidi s krásnými společnými zážitky. Nejblíže jsem poznala pochopitelně lidi přímo na úřadě – pana starostu, Alču, Petru, Ivu, Jardu – věnovali mi spoustu času a vždy mi pomohli, když jsem potřebovala. Děkuji za to opravdu od srdce. Teď už mě nejspíš znáte všichni, často dokonce od dětství (což není někdy úplně prima – co my jsme se nadělali za

blbosti...), někdo z kulturních akcí, které v posledních letech jako předsedkyně kulturní komise pomáhám organizovat.

Každý v životě udělal nějakou chybu. Pochopitelně i já jsem někdy zpětně litovala některých svých činů. Mrzí mě některé pracovní hádky, které se ale nakonec našťástí vždy vyřešily. Lituji, že jsem nezvládla vždy všechno podle představ a potřeb ostatních. Skloubit výchovu tří malých dětí a práci na „vedlejší“ nebylo jednoduché, případně si permanentně ve skluzu... Našťástí mám ale velkou oporu ve svém manželovi, rodičích i tchyni.

S vědomím všech možných dů-

sledků jsem se rozhodla, že v letošních komunálních volbách budu kandidovat na starostku. Mám pro svou kandidaturu podporu v rodině, u většiny současných zastupitelů a doufám, že ji získám i od vás. Někteří mi už teď dodávají síly svými vřelými slovy, a já si toho moc vážím. Jak často říkám, na prvním místě je rodina, hned na druhém Albrechtice. Snažím se vyslechnout každého, kdo za mnou přijde s prosbou o radu nebo pomoc. 8 let spravuji obecní facebook, aby se k vám dostávalo maximum informací ještě snadněji, a odpovídám tam na vaše dotazy i stížnosti.

Věřím, že jsem schopna tuhle prá-

ci zvládnout, mám energii, odvalu i spoustu nápadů. Zároveň mám za sebou skvělý tým současných zastupitelů i nových kandidátů, se kterými se vám brzy společně představíme pod názvem Naše Albrechtice. Chceme totiž pracovat pro vás, zjistit, co potřebujete a jak vám obec může pomoci. Vyznáváme společně stejné hodnoty – toleranci, upřímnost a otevřenost, s respektem k minulosti a vírou v budoucnost. Pokud nás na podzim ve volbách podpoříte, slibuji, že vás vždy vyslechneme a budeme se snažit najít cestu, jak vám pomoci. Protože kde je vůle, je i cesta. A my tu vůli máme.

Eva Králová

SLOVO MÍSTOSTAROSTKY

Vážení a milí čtenáři Místního zpravodaje Albrechtice nad Orlicí, jelikož máte před sebou nejspíše poslední číslo Místního zpravodaje v tomto volebním období, chtěla bych pár řádky zrekapitulovat, co se za posledních 10 let stalo, přestalo, událo... No prostě, jak moc pro mě znamenalo období, které jsem prožila s naší obcí a v naší obci.

Začnu trochu zešíroka, jak je mým zvykem. Když jsem se v roce 2012 hlásila do výběrového řízení na OÚ – na místo administrativní pracovníce, mzdové účetní, archivní a spisové pracovníce... za mateřskou paní Petry Berounské, v životě by mě nenapadlo, kam se mi život tímto rozhodnutím ubere. Součástí výběrového řízení bylo psaní textu na čas. Hodnotí se obsah, mluvnice, rychlost psaní... Když to na mě Jarďa Kupka vyčtrhlil, v první chvíli člověk nevěděl, ani jak se jmenuje. Psala jsem o tom, že přicházím (jako náplava od roku 2001) z Rychnova nad Kněžnou. Jak jsem měla strach ze změny z města na obec. Ale jak je tu úžasně, všude cca stejně daleko (RK, HK, Pardubice), že zde máme přírodu za humny, přesto město na dosah. Jak je skvělé, když v obci potkáváte známé tváře, které se na vás usmějí a popovídají si... V místní prodejně potravin prodávala, v té době, Jana Sedláková. Neskutečně hodná osůbka, která mi nechávala v sobotu rohlíky, stranou vánočku..., mrknutím oka zhodnotila obsah košíku a věděla, že budou k večeri šunkafleky. Lidi se zde k sobě chovali úplně

jinak než ve městě, kde potkáváte lidi každý den a oni vás ani nepozdraví, nepodívají se na vás. Člověk je tam tak nějak neviditelný, bezvýznamné NIKDO. Když mi potom pan starosta volal, že mi tu vysněnou práci nabízí, a že jsem výběrové řízení vyhrála, měla jsem pocit absolutního štěstí. Tedy, bylo to ve chvíli, kdy jsem byla zrovna v krámě a u pokladny platila. Syn cca třiletý se zrovinka šňůrkou od bundy zachytil do košíku a šíleně ječel... Ale po tomto telefonátu se změnilo úplně všecinko. Byly to nekonečné obzory, neznámo, životní změna... Nebylo to jednoduché, málokdo chápal, jak ohromné moc je na obci práce, že se tam člověk opravdu nezastaví, že se tam na jednom místě kumulují funkce, které by na velkém úřadě dělali nejméně tři lidé. Ale byla to neskutečná výzva. Pan starosta uměl a stále umí (v dobrém slova smyslu) využít potenciál svých zaměstnanců. Člověk chtěl dokázat víc. Naučit se víc. Nechtěl zklamat své okolí, ale hlavně ne sám sebe. A tak se stalo, že jsem najednou byla součástí nejen obce, ale i Dobrovolného svazku obcí Podorlicka, Kulturní komise, Klubu přátel Wörglu... Nikdy nezapomenou, jak mi tehdejší ekonomka, paní Marie Horáková, řikala: „Když děláš na obci, musíš především znát perfektně svoji práci, a hlavně lidi v obci. Musíš znát i jejich přezdívky, ale některé nemůžeš před nimi použít.“ No, snaha byla. Chodila jsem s mapkou po obci, ručně roznášela mapy, abych věděla, kde kdo bydlí. Opatrně zjiš-

tovala ty proklaté přezdívky, které v Albrechticích mají snad všichni. Člověk nevěděl, kam dřív skočit. Byl to maglajs, ale strašně moc mě to bavilo. Když se Petra vrátila po rodičovské (nechci napsat dolevné) a já odcházela do ODEKA, s. r. o., nebylo to sice daleko, jelikož společnost byla založena DSO Podorlicko a člověk měl k obci stále blízko, ale strašlivě mi ta práce s lidmi, ta rozmanitost, ta možnost určitě věci ovlivnit, chyběla.

A pak to přišlo, tedy přišel pan starosta a nabídl mi možnost kandidovat do zastupitelstva obce. A tehdy začala teprve jízda. Díky Vám se to podařilo, dali jste mi tehdy své hlasy a já jsem Vám za to neskonale vděčná. Ale mělo to, jako vše, svá pro i proti. Zkrátit si v práci úvazek, dva dny v týdnu trávit na úřadě, po večerech a nocích psát zápisy, spolurozhodovat o tolika věcech, které v roli občana všichni brali jako samozřejmost..., čelit nepravdám, někdy zlobě a pomlouvám. Ale na druhé straně se obrovská hromada věcí povedla. Překročila jsem svůj stín a komfortní zónu, a snad Vás nezklamala. Když to vezmu kolem a kolem, bylo to nejkrásnější pracovní období v mém životě. Byla jsem unavená, vyštavená, ale šťastná.

Tak, a nyní si opravdu nepřeju, aby to znělo jako klišé, ale chci z celého srdce poděkovat panu starostovi. Je to PAN starosta, kterého nám mohou všichni jen závidět. Byl a je to skvělý, rovný a empatický šéf, zastupitel a kolega. Každý den nebylo sice posvácení, ale vždy (!) se vše s noblesou vyřešilo. Dě-

kuji. Děkuji, děkuji za VŠE. A jelikož v dalším období již kandidovat nebude, chtěla bych mu popřát jen a jen štěstí, zasloužený odpočinek a pohodu s jeho milovanou rodinou.

Děkuji Pětě, Ivě a Jardovi, zaměstnancům úřadu – hodně pro mě znamenáte. Byli jste pro mě takoví styční důstojníci, přátelé, znalí, šikovní, milí, obětaví profesionálové v pravém slova smyslu.

Dále, a to v neposlední řadě, děkuji mému milujícímu a obětavému manželovi a dětem, rodině. Děkuji, že jste to se mnou vydrželi. Vím, o čem mluvím, tedy doslova píšu. „Oči jak fakír, huba jak kulomet“, jak říká můj muž, a že těch vypjatých chvil bylo.

I když jsem původně další zastupitelskou éru už neplánovala, z rodinných a jiných osobních důvodů ji hodně zvažovala, nakonec jsem se rozhodla, v trochu omezenější míře, pokračovat. Stát se součástí kandidátky „Naše Albrechtice“ spolu s dalšími úžasnými lidmi, kteří chtějí pro naši krásnou obec jen to NEJLEPŠÍ. A to přesto, že šíleně nerada měním svá rozhodnutí. Nemůžu zahodit vše, co za ty roky vím a mohu obci nabídnout. Tím bych zklamala i Vás, kteří jste mi před čtyřmi lety věřili a dali mi možnost se stát tou, kterou nyní jsem. Snad ani nemůžu a nechci ustrnout, zůstat stát na místě. Ráda bych..., přála bych si ve svém konání pro obec ještě chvíli pokračovat. Pokud tedy budete chtít.

Alena Mylerová,
místostarostka obce

Základní škola a mateřská škola Albrechtice n. O.

KURZ BRUSLENÍ

Žáci ZŠ se v listopadu zúčastnili kurzu bruslení na Zimním stadionu v Rychnově nad Kněžnou. Na tyto aktivity byla nezbytná výbava na led – ochranná helma a brusle, obojí bylo možné zapůjčit na místě. Bruslení probíhalo pod vedením zkušeného trenéra. Před první lekcí se objevily oba-

vy, a proto začínající bruslaři pro pocit jistoty využili zapůjčených ohrádek. Během dalších lekcí strach již vymizel. V rámci kurzu si všichni osvojili nejjednodušší prvky bruslařské abecedy. Z reakcí žáků bylo viditelné, že si to všichni užili.

ZŠ Albrechtice nad Orlicí

ENVIRONMENTÁLNÍ PROJEKTOVÝ DEN „VČELA“

V rámci environmentální výchovy proběhl na naší škole projektový den „Včela“. Děti získaly informace o významu hmyzu pro člověka a celou planetu. Dozvěděly se podrobnosti o životě včely v prvních dnech života a seznámily se s různými rolami při práci v úlu.

Menší děti měly možnost zapojit se do úklidu úlu, krmení včelích

miminek a staly se tak strážci úlu. Rozdělily včely na dělnice, trubce a královnou. Skupina větších dětí měla možnost zhlédnout zajímavou prezentaci s dokumentárními fotografiemi ze života včel. Po medové svačince pokračovaly různé hry, kvízy a pokusy. Nakonec si děti vyrobily svíčku z plátů včelího vosku.

Uvědomili jsme si, jak je důležité starat se o včelíčky – nejvýznamnější opylovače rostlin, ale také o louky a kvetoucí rostliny jako potravu pro ně. S dnešní módou krátce přistřižených trávníků okolo domů ubývá potrava nejen pro všechny hmyz, tak důležitý pro náš život.

ZŠ Albrechtice nad Orlicí

ZASAZENÍ VÁNOČNÍHO STROMU PŘED ŠKOLOU

Děti a žáci ZŠ a MŠ v Albrechticích nad Orlicí dne 24. 11. 2021 společně s panem Jiřím Proche, Petrem Duhou a bagristou Radkem Venclem z Albrechtic nad Orlicí zasadili vánoční strom v parčíku před školou. Dovoz vánočního stromu zajistil pan Jiří Špaček z Albrechtic nad Orlicí.

Nejprve pan Proche vysvětlil postup zasazení stromu. Pomocí těžké techniky byla připravena široká a mělká jáma podle velikosti kořenového balu stromu. Poté byl vánoční strom přivezen bagrem a vložen do jámy, kořeny podsypané substrátem společně s přísadkou do substrátu, který absorbuje živiny, za-

braňuje jejich vymývání a pomáhá zadržovat vlhkost včetně zdravého růstu kořenů. Žáci zasyпали zbylou část jámy, zalili strom dostatečným množstvím vody. Pan Proche naší škole daroval ruční stříkačku na zalévání vánočního stromu. Děti navštěvující školní družinu dostaly za úkol během zimních měsíců sledo-

vat předpověď počasí a zhruba třikrát do týdne v rámci odpoledních aktivit vánoční strom zalévat. Pro všechny to byl velmi zajímavý zážitek. A co jiného popřát vánočnímu stromu na závěr? Ať roste a dělá radost nejen albrechtickým občanům.

Kolektiv zaměstnanců ZŠ a MŠ Albrechtice n. O.

PROJEKT „PROMĚNY V NAŠÍ ŠKOLE“

ZŠ Albrechtice nad Orlicí využila velmi zajímavé nabídky a zapojila se do projektu „Proměny v naší škole“ pořádaného při příležitosti výročí 430 let od narození Jana Amose Komenského, které bude 28. 3. 2022. Jan Amos Komenský měl celoživotní sen. Toužil vidět nápravu celého lidstva. Vycházel z předpokladu, že věci lidské nejsou zcela v pořádku, ale nejsou také docela ztraceny. Celý život proto pracoval na svém

stěžejním díle Obecná porada o nápravě věcí lidských, kde představil vizi a cestu k proměně společnosti. Připomeneme si tak společně život a díla J. A. Komenského, připojíme se ke Komenského nadčasové vizi a uděláme svět lepší!

Co pro nás toto rčení a zároveň zapojení do projektu znamená? Návrh našeho vlastního projektu proměny zasahující do některé ze sedmi oblastí společnosti, které J. A.

Komenský definoval v již zmíněném díle, a to rodina, vzdělanost, vláda, víra, podnikavost, umění a média. Cílem projektu je realizace konkrétní „dobré věci“ v naší škole, zamýšlení, co bychom chtěli zlepšit nebo změnit. V den výročí narození J. A. Komenského se bude konat akce, kde tým žáků vybraných za naší školu projekt odprezentuje před komisí. Projekty, které dodrží daná kritéria, získají na svoji realizaci fi-

nanční podporu. Držte nám pěti, ať se projekt vydaří dle našich představ, abychom i my společnými silami přispěli k dobré věci a „změnili“ nejen naši školu k lepšímu, ale aby se i hodnoty v ní se staly prioritou všech žáků naší školy.

Jak by pravil J. A. Komenský: „Lidskost není docela v pořádku, ale není docela ztracena.“

ZŠ Albrechtice nad Orlicí

VÁNOČNÍ VÝLET NA ZÁMEK POTŠTEJN

Dne 8. prosince se žáci naší školy vypravili autobusem na zámek do Potštejna. Vzdělávací vánoční program se skládal ze čtyř na sebe navazujících částí. Děti čekal hravý

příběh o původu Vánoc v interiérech místního zámku - „Betlémský příběh“, dále si prohlédly zámecký betlém v životní velikosti a světelnou vánoční výstavu. Úplně nejlepší

bylo pohoštění v zámecké cukrárně, kde děti dostaly teplý nápoj a vánoční kokosku. Na závěr si děti koupily vkusné vánoční dárečky pro rodiče či kamarády. Vánoční program

všechny příjemně naladil a připomněl blížící se příchod Vánoc - nejkrásnějších svátků v roce.

ZŠ Albrechtice nad Orlicí

TŘI KRÁLOVÉ

Letos jsme svátek Tří králů v ZŠ a MŠ Albrechtice nad Orlicí pojali netradičně. Místo tří králů nás navštívily 3 královny. Byly to žákyně 1. a 3. ročníku. Jak praví tradice, tak i naše královny přišly k narozenému Ježíši, aby se mu poklonily a předaly mu své drahocenné dary v podobě zlata, kadidla a myrhy vonné masti. Všemi prostory školy znělo poselství v podobě známé koledy... My tři králové jdeme k vám, štěstí zdraví vinšujem vám... Na cestě je doprovázel Ježíšek, který vše prospal. Za pěkné vystoupení všichni dostali sladkou odměnu. Těšíme se na shledanou v příštím roce. K+M+B+2022

ŠD - Kačka a Denča

PREVENCE NA NAŠÍ ŠKOLE

Základní škola Albrechtice nad Orlicí z hlediska prevence školního neúspěchu nabízí možnost doučování z českého jazyka a matematiky pro žáky 1. – 5. ročníku. Dále škola bude v rámci preventivního pro-

gramu ve spolupráci s metodikem prevence s PPP Rychnov nad Kněžnou ve 2. pololetí šk. r. 2021/2022 pracovat ve třídách na sociometrii, jejím vyhodnocení a následném doporučení, jak s danou třídou

pracovat. Budou zde probíhat preventivní programy zaměřené na bezpečnost v provozu, bezpečnou cestu do školy a kyberšikanu. Celý kolektiv pedagogických pracovníků se snaží o vytvoření pohodového

a bezpečného klimatu na naší škole. Děkujeme i za spolupráci a podporu od rodičů.

Mgr. Petra Kalousová – školní metodik prevence

PROJEKT - ZDRAVÉ ZUBY

Již několik let je tradicí, že se žáci ZŠ zapojují do projektu „Zdravé zuby“. Jak již sám název vypovídá, cílem je důkladná péče o chrup a správná zubní hygiena od dětství do dospělosti. Učitelé tento program zařadili zejména do předmětů prvouka, přírodověda a do tematických

celků týkajících se zdraví člověka. Žáci mají k dispozici pracovní listy, které jsou přiměřené náročnosti k jejich věku. Přestože žáci získali mnoho zajímavých poznatků o svých zubech v předchozích ročnících, do dalšího prohlubování vědomostí se zapojily všechny třídy. Kromě každodenní

péče o chrup se žáci dověděli, jak mohou ovlivnit zdraví svých zubů správnou stravou. Připomněli si nutnost pravidelných preventivních prohlídek u zubního lékaře. Motivační byla také výuková videa o růstu zubů a pozorování zubního plaku pod mikroskopem. Díky těmto in-

teraktivním nástrojům si žáci lépe uvědomili riziko zubního kazu a převzali zodpovědnost za své zdraví. Na pravidelnou preventivní prohlídku se zapomíná a mnozí žáci si myslí, že zubního lékaře mají lidé navštívit pouze v případě, že je něco bolí.

ZŠ Albrechtice nad Orlicí

STARÝ MOBIL PRO REMOBIL

V rámci projektu Recyklohraní aneb Uklidme si svět a ve spolupráci s neziskovou společností Remobil jsme se zapojili do sběrové kampaně se soutěží Starý mobil pro Remobil a „ulovili“ celkem 96 mobilů a 4 tablety. Hlavní cenou pro výherce je výlet do SCIENCE centra v Plzni. Samotné zadání úkolu bylo rozděleno na dvě části. První částí úkolu bylo „ulovit“ ze svého

okolí vysloužilé mobilní telefony, společně vytvořit sběrnou nádobu a ozdobit ji. Druhá část úkolu spočívala v propočtu nerostných surovin, jejich množství při výrobě jednoho mobilního telefonu a kolik energie je potřeba vynaložit. Představte si hmotnost materiálu potřebného k výrobě jednoho mobilu přepočtenou na pravěké mamuty a bizony. Na výrobu malého mobilu muselo

být spotřebováno zhruba 100 kg materiálu (ropa, nerostné suroviny, horniny, zemní plyn, uhlí atd.). Žáci 4. a 5. ročníku vypočítali, že na 100 mobilních telefonů, které žáci naší školy nasbírali, muselo být použito 10000 kg surovin. V přepočtu na mamuty a bizony zněl výsledek následovně: 1 mamut a 3 bizoni. No řekněte, jestli to není slušný úlovek, že? Nejspěšnějšími lovci a sběrači

na naší škole se stali žáci 3. ročníku u paní učitelky Petry Kalousové, kteří „ulovili“ 30 mobilů. Za to jim patří velký obdiv. Snažili jsme se názorně ukázat, že k výrobě nových produktů je mnohem šetrnější využívat materiály získané recyklací. Recyklace má smysl – máme důkazy.

ZŠ – lic. Kateřina Klímová – koordinátor EVVO

ENVIRONMENTÁLNÍ PROJEKTOVÝ DEN „BYLINKY“

V rámci environmentální výchovy proběhl na naší škole projektový den „Bylinky“. Projektem žáky provázela odbornice na bylinky, lektorka, paní Hana Adamcová. Motivačními příběhy byl žákům přiblížen svět bylinek a pohádkových skřítků. Seznámili se se základními bylinkami,

kteří u nás lze sbírat, získali informace o jejich sběru a zpracování. Nahlédli do tajů přírodní lékárny, ocenili význam bylinek při léčbě různých neduhů a nemocí nebo jako jejich prevence. Zajímali se o postup při výrobě domácích masťů z bylinek určených k léčebným účelům nejběž-

nějších neduhů, jako je rýma, kašel a odřeniny. Poznávali jednotlivé bylinky pomocí smyslů: třídili obrázky bylin, rozlišovali jejich vůni čichem. Prohlédli si spoustu krásných zajímavých knih o bylinkách a seznámili se s výrobou herbáře. Nechyběly ani pokusy a experimentování. Závěrem

si každý žák vybral svůj vlastní látkový sáček a naplnil ho sušenými voňavými bylinkami. Na základě tematického prožitkového a činnostního učení si žáci vštěpovali zodpovědné chování k přírodě, k životnímu prostředí a ke svému zdraví.

ZŠ Albrechtice nad Orlicí

ZDRAVÉ NOŽKY

Úterní den 8. 2. 2022 nám začal velmi příjemně. Privítali jsme v naší malé MŠ milou návštěvu, paní lektorku Hanu Adamcovou, která pro všechny připravila projektový den: „Zdravé nožky“. Aktivity spojené s touto tematikou děti velice zaujaly. Společně s paní lektorkou jsme nejprve připravili jednotlivá stanoviště. Prvním byla dlouhá stezka plná překvapení: balanční chodníčky, které děti zdolávaly – chůze po mušličkách, květinách, jezcích, kamínkách, koře-

nech stromů i polínkách. Druhým stanovištěm byl „provazochodec“. Děti měly za úkol chodit po lanech různých průměrů položených na koberci a chodit různými směry. Čekaly nás i další aktivity. Zvedání vlastních ponožek i balónek, trháni novin a následné tvarování „do kuličky“, to vše ploskou nohou bez pomoci rukou. Děti zaujali netradiční způsob kresby chodidly. Nejoblíbenější činností dětí byl tzv. „Kneippův chodník“. To je chůze v menších nádobách s oblázkovým

dnem a s různou teplotou vody.

Dětem i pedagogům se program velice líbil, s nadšením spolupracovali s paní lektorkou. Rádi se zapojovali do činností, které byly zajímavé a nové. Všichni si postupně podávali kamínek ve tvaru srdce a sdělovali své prožitky. Projektový den byl hrazen z fondů EU „Šablony 3“ z operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání pod záštitou MŠMT.

MŠ – Jolana Medková Faltysová

MASOPUSTNÍ REJ

V úterý 1. března 2022 odpoledne se ve družině začaly scházet princezny, víly, dinosauři, kočky, čarodějnice a spidermanové, aby se společně pobavili v tanečním reji maškarního masopustního veselí. Společně si zatancovali, zahráli si na retro schovávanou, škatulata hej-

bejte se. Letos bylo co oslavovat. Děti se například rozhodly k půstu od sladkostí, sladkých limonád, telefonů a tabletů. Veliké ocenění těm, kteří vydrželi, co si předsevzali.

ŠD Albrechtice nad Orlicí

ČERTOVSKÝ A ANDĚLSKÝ DEN V MŠ A ZŠ

Ve druhém adventním týdnu v pátek 3. 12. 2021 nás v MŠ a ZŠ navštívil Mikuláš, čert a anděl. Děti se na tuto návštěvu připravovaly

celý týden. Naučily se básničky, písničky, různé hry a tanečky. Kreslily a vyráběly obrázky k tomuto tématu. V pátek dopoledne byly děti

plně očekávání. Potěšil je hodný čert, který vyčínil zlobilkům a vlídný andílek, který se na ně usmíval a chránil je. A nakonec štědrý Mi-

kuláš nadělil dárečky. Vše dobře dopadlo a děti odcházely s pěkným zážitkem domů.

ZŠ a MŠ – Romana Švikruhová

O NEPOSLUŠNÝCH KŮZLÁTKÁCH

Dne 7. 2. 2022 navštívil naši ZŠ a MŠ lidový loutkář Jirka Polehňa s pohádkou - „O neposlušných kůzlátkách“. Představení zhlédly děti z mateřské školy a žáci z 1. třídy základní školy. Příběh tří

rozpuštěných kůzlátek byl vtipný a hlavně poučný, děti se při něm pobavily a zasmály. Už se těšíme na další představení.

ZŠ a MŠ – Denisa Jandová

KARNEVAL V MŠ

Letošní karneval mateřské školy se konal 18. 2. 2022 v tělocvičně školy. Všechny děti i paní učitelky se v ten den proměnily v pohádkové bytosti, akční hrdiny nebo zvířátka. Rodiče dětem připravili pěkné a nápadité kostýmy. V den „D“ v tělocvičně hrála hudba, pirát tančil s princeznou, Harry Potter s Hermionou, fotbalista s hasičem. Taneční zábavu vystřídal přehlídka masek a rozmanité soutěže. Nechyběla ani karnevalová hostina. A který kostým byl nejkrásnější? Všechny. Byly nápadité, originál-

ní. Děti si to v nich užily a společně jsme zažili i spoustu smíchu. Na závěr karnevalu dostaly všechny děti drobné dárky. Spokojenost a šťastné úsměvy dětí byly pro nás největší odměnou. Karneval se zdařil a již se těšíme na další.

Děkujeme všem rodičům, sponzorům a obci Nová Ves za odměny pro děti, ceny do soutěží a věci na karnevalovou výzdobu. Dětem a pedagogům děkujeme za vytvoření pohodové a veselé atmosféry.

MŠ – Jana Říhová, DiS.

VÁNOČNÍ NADĚLOVÁNÍ V MŠ

V úterý 14. 12. 2021 jsme v naší MŠ prožili sváteční den. Už od samého rána chodily děti do MŠ slavnostně oblečené a v rukou přinášely krabičky s cukrovím. Nesly

s sebou drobné dárečky pro své kamarády a paní učitelky. Čekala nás totiž vánoční nadílka. Děti společně s učitelkami poseděly u slavnostně prostřeného stolu a ochut-

návaly cukroví. Pak si zazpívaly koledy, zatančily a popřály si společně krásné Vánoce. Za malou chvíli zazvonil ve třídě zvoneček a pod rozsvíceným stromečkem se

objevily tolik očekávané dárky. To bylo radosti! Děkujeme, Ježíšku...

MŠ – Romana Švikruková

VYSTOUPENÍ ŽÁKŮ ZÁKLADNÍ ŠKOLY PRO DĚTI Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

V pondělí dne 17. ledna 2022 si žáci 1. až 5. ročníku základní školy připravili pro děti z mateřské školy překvapení. V tělocvičně ZŠ předvedli svá vánoční vystoupení. Děti se zájmem sledovaly své starší kamarády. Největší radost a obdiv u nich vzbudil minimuzikál „O dvanácti

měsíčkách“. Děkujeme tímto všem žákům a jejich paním učitelkám za pozvání. Vystoupení se nám všem velice líbilo. Byla to velká inspirace pro naše nejmenší.

ZŠ a MŠ – Romana Švikruková

VYHODNOCENÍ VÝTVARNÉ SOUTĚŽE

Děti z mateřské školy se v podzimních měsících školního roku zúčastnily výtvarné soutěže, kterou pořádalo Kulturní centrum v Týništi nad Orlicí. Výtvarné práce na téma „Anděl“ byly vystaveny v prostorách kulturního centra, a tak mnoho návštěvníků mělo možnost si výtvarné práce prohlédnout a hodnotit. Obrázky na výstavu zaslaly i okolní školy. Ve středu 9. 2. 2022 nás v mateřské škole navštívila paní Eva

Drábková a paní Alena Šalatová z Kulturního centra v Týništi nad Orlicí. Přišly ocenit děti za účast ve výtvarné soutěži a předat jim drobné odměny. Ocenění obdrželo 9 dětí. Všem oceněným gratulujeme. Děti měly z cen obrovskou radost a už se těší na účast v některé další výtvarné soutěži.

MŠ – Iva Pecháčková,
Jana Říhová, DiS.

PROJEKT MAP II KOSTELECKO KONČÍ...

Projekt MAP II Kostecko se blíží ke svému konci, proto nám dovoluete malé ohlédnutí. Do projektu se zapojilo celkem 23 mateřských, základních a základních uměleckých škol od Doudleb nad Orlicí po Černilov. Všem zapojeným školám patří velký dík – ředitelům za perfektní osobní přístup a komunikaci, pedagogům za nasazení a vytrvalost, žákům a dětem za nadšení a radost, rodičům za trpělivost a podporu a úplně všem za chuť se dále vzdělávat i v této nelehké době, která významnou část projektu poznamenala.

Všechny zapojené jsme se snažili podpořit nejrůznějšími cestami. Mezi řediteli i pedagogy byly velmi žádané kurzy, které jsme pořádali ve spolupráci s Akademií Libchavy. Za dobu trvání projektu jimi prošly desítky pedagogických pracovníků zapojených škol. Pedagogové i ředitelé je pokládají za velký přínos ve své pedagogické profesi. Za dobu trvání projektu využilo 5 škol supervizní a 6 škol mentorskou podporu. Tento typ aktivity

podporoval kolektivům se vzájemně podporovat, vnímat se, pomáhat si, zlepšit komunikaci a práci v týmu. 4 školy využily také podporu psychoterapeutů, která jim umožnila lépe pochopit chování dětí a žáků v této nelehké pandemické době. Velmi oblíbenou byla i podpora IT odborníka, znalost informačních technologií se v době distanční výuky stala nezbytnou součástí fungování škol. K podpoření demokratických hodnot přispěla Setkání žákovských parlamentů, kterých se účastnilo 6 škol. Pokračování této aktivity však bohužel zastavila pandemie covidu-19.

Pedagogičtí pracovníci všech zapojených škol také měli možnost využít nabízených jednorázových vzdělávacích aktivit, díky nimž si měli možnost posílit znalosti v nejrůznějších oblastech pedagogické praxe. K uskutečnění některých aktivit velkou měrou přispěli členové pracovních skupin, které byly nedílnou součástí projektu MAP Kostecko. Diskutovalo se na nich velké množství témat

a vzešel z nich také nápad na dlouhodobě zapůjčení metodických pomůcek. Těto výzvy využilo 17 škol, které na základě aktivního využívání didaktických pomůcek při výuce a práci s dětmi a žáky následně sepsali nespočet metodických materiálů plných praktických rad a nápadů na využití.

Za dobu trvání projektu s námi ředitelé vyjeli na dvě exkurze. Nejprve do Finska, což je země, jehož systém školství se považuje za jeden z nejlepších na světě. Na univerzitě v Tampere jim nejprve systém finského školství a jeho vybudování popsali. V městečku Kangasala pak měli ředitelé možnost nahlédnout přímo do výuky mateřské i základní školy, pohovořit s pedagogy i ředitelem školy. Ve Finsku vyznávají hodnoty jako spolupráce, spravedlnost, profesionalita a důvěra. Pedagogové jsou zde respektovanými osobnostmi. Druhou exkurzí bylo sdílení dobré praxe na jižní Moravě. Navštívili jsme celkem 3 školy, které zastávají specifický přístup k výuce žáků.

Ředitelé škol měli možnost se pravidelně scházet a vzájemně sdílet zkušenosti. Touto aktivitou se v průběhu projektu posilovala sounáležitost ředitelů na území Kostecka. A skutečnost vybudování dobrých vztahů napříč celým územím považujeme za jeden z hlavních úspěchů projektu. Vybudované vztahy v území zůstanou i potom, co projekt skončí. Obdobné setkávání se nám daří také mezi pedagogickými pracovníky mateřských škol. Které se nejprve konalo jednou ročně, ale ke konci projektu narůstala potřeba scházet se častěji. Důležitým bodem těchto setkání bylo právě sdílení zkušeností pedagogické praxe a případná vzájemná podpora a pomoc mezi jednotlivými školami.

Něco končí, něco jiného začíná. Na projekt MAP II naváže projekt MAP III. Bude jiný, více o setkávání, ale o tom někdy příště.

*Za MAP II Kostecko Anna Plocková a Jan Kučera
www.map.nadorlici.cz/kostecko*

KNIHOVNA – NABÍDKA PRO ČTENÁŘE

S příchodem jara na vás, milí čtenáři, budou čekat nové tituly:

„Máma není služka, máma je dáma“ - Marek Herman

Knížka krátkých fejetonů o výchově a o tom, jak to vlastně udělat, aby doma bylo dobře. Marek Herman zkoumá svět malých dětí, porovnává ho s pohledem nás dospělých a hledá základní kameny, na kterých lze postavit rodinnou pohodu. Proč je dneska tolik rozmazlených dětí, proč neposlouchají a proč jim vlastně rodiče donekonečna ustupují? Autor se také zaměřuje na postavení mámy v dnešní rodině, to je linka, která celou knihu propojuje. Proč mámy dělají doma dětem služby? Proč jsou věčně uštvané a vystresované? Proč dělají služby dokonce i svým partnerům? A co s tím? Stylem psaní autor navazuje na své dvě úspěšné knihy *Najděte si svého marťana* a *Jsi tam, brácho?*. Také zde si se čtenářem vlastně povídá: nutí ho, aby se zastavil, přemýšlel o sobě, o svém životě a o své rodině. K čemu tedy máme rodinu? A k čemu vlastně máme ty děti? A dá se v dnešním světě ještě vůbec v pohodě vychovávat? Můžeme se přitom ještě pořád spolehnout na svůj selský rozum? Nebo je to všechno nenávratně pryč?

„15 roků lásky“ - Patrik Hartl

Realita umí být neuvěřitelná a skutečné události někdy působí nepravděpodobně. Aleš by do svých třiceti dvou let nevěřil, že jeho život bude vypadat takhle. Představoval si ho úplně jinak. Jednoho dubnového odpoledne roku 2001 se zamiloval do ženy, která na něj naložila takovou porci lásky, že by to porazilo i vola. Tento román vypráví o všem, co musel zvládnout, aby se s tou láskou naučil žít.

„Prázdniny v Česku“ - Ladislav Zibura

Vydejte se s Ladislavem Ziburou na dvouměsíční výlet po českých luzích a hájích a připomeňte si, v jak rozmanité a krásné zemi žijeme. Můžete se těšit na vyprávění plné zajímavostí, pozoruhodných příběhů z naší historie a setkání se svéráznými lidmi. Navštívíte všech čtrnáct českých krajů, načerpáte tipy na vlastní výpravy a jako obvykle se také od srdce zasmějete. Tak přisedněte do roztomilého bílého autíčka a nezapomeňte se připoutat! Váš řidič je začátečník.

„Osobní receptář pro zdraví a pohodu“ - Margrit Slimáková

Rovnováhu máte na dosah. Pokračování bestselleru *Velmi osobní*

knihy o zdraví.

Chcete být ve skvělé formě, cítit se dobře a udržet si doma pohodu? Dosáhnout toho není žádná věda. Stačí mít chuť a informace nezátížené zájmy výrobců a prodejců. Přináším vám je ve své druhé knize, která je opět velmi osobní. A co všechno se v ní dozvíte? Třeba kdy a co jíst, jak předcházet nemocem nebo jak odolávat diktátu módy a zůstat sám sebou. Za každým doporučením je moje vlastní zkušenost. Využijte ji pro své zdraví, pohodu a spokojenost!

„Tajemství“ - Radka Třeštíková

Napínavé vyprávění o lidech v horách a horách mezi nimi, které už nejde obejít, ale dá se z nich spadnout a dá se v nich ztratit. Stejně jako v té šílené spouště tajemství, co si v sobě pečlivě stráží dospělí i děti. Budete se modlit, aby vám aspoň někdo z nich něco prozradil a aby si řekl o pomoc hlasitěji než úplným tichem. Všichni občas potřebujeme někoho, kdo nás zachrání. Nejprodávavější česká spisovatelka současnosti Radka Třeštíková vystavěla ve své sedmé knize příběh plný napětí, bolestných otázek a charakterově dokonale vykreslených postav. Parta kamarádů a jejich dospívajících dětí řeší v odlehle chatě staré kon-

flikty, nové vztahy a neodpuštěné krivdy. Autorka vás ve svém zatím nejrozsáhlejším románu vezme na dlouhou cestu za tím největším tajemstvím.

„Neviditelní“ - Vlastimil Vondruška

Před čtyřiceti lety prosadila skupinka mocných Velký reset. Zdvodnila ho tím, že je třeba zabránit chaosu, ničení planety, dát všem stejná práva a odstranit chudobu, neboť spravedlivé je, aby nikdo neovládl nic. Jediným majetkem lidí se stal biočip, který kontroluje, zda dělají to, co mají. Sledovací systém rozhoduje, kde má jeho nositel pracovat a bydlet, kde dostane najíst a kam se může jít bavit. Záleží na tom, jak vysoký má status konformity. Klauz život před Velkým resetem nepoznala. Končí studia a je šťastná, že žije v krásné nové době. Jenže pak potká mladíka, který čip nemá a je pro sofistikované systémy neviditelný.

Tentokrát jsem vám nabídla novinky výhradně českých autorů, tak doufám, že se vám nové knihy budou líbit a zpříjemní vám volné chvíle.

*Na shledanou v knihovně každý pátek od 17 do 19 hodin se těší
Hana Svobodová - knihovnice.*

VICEMISTR REPUBLIKY V MOTOSKIJÖRINGU

Je trochu zvláštní, že většina z nás se až díky tomuto rozhovoru dozví, že v našem sousedství žije vicemistr České republiky v motoskiöringu [motoskijeringu]. Někteří možná alespoň tuší, že tím, o kom je řeč, nemůže být nikdo jiný než Jára Vondruška mladší, který se tomuto sportu věnuje od dětství. Pojďme si společně přiblížit tuhle nepříliš známou disciplínu, ve které jezdí po zasněžené trati lyžař na laně za motorkou.

Jardo, motoskiöring je asi ideální disciplína pro Tebe, kombinuje totiž dva tvoje oblíbené sporty – lyžování a jízdu na motorce.

Jo, ale musím říct, že v motoskiöringu jsem nikdy na motorce neseděl, tam jsem vždycky v pozici lyžaře.

Kdy jsi poprvé vyzkoušel motoskiöring?

Úplně poprvé mi bylo tak 6 a táta mě tahal tady po Albrechticích na pekáči za motorkou. První závody jsem jel v roce 2010, to mi bylo asi devět let. Díky tomu, že tenhle sport není moc populární, byli jsme tam jen dvě děti – Pavel Křížek z Petrovic jako motorkář a já jako lyžař. Takže se ani nevyhlašoval vítěz dětské kategorie, prostě jsme se jen zúčastnili.

V čem je to jiné, než když jezdíš na lyžích na sjezdovce – fyzicky, psychicky?

Fyzicky hlavně v tom, že se ještě musím držet za lano, pocitově hlavně to, že se závodí ve velké rychlosti a občas se stane, že je motorka vpravo i vlevo a já mám jen metr na to, abych se tam vešel s lyžemi a třeba zabrzdil. Navíc motorka je přede mnou blízko, lano má asi 5 metrů, takže kdyby motorkář spadl, musím na to taky zareagovat, objet ho a pokud možno nenarazit do něj.

Stala se vám už i nějaká nehoda?

Jednou se mi stalo, to bylo před covidem, při posledním mistrovství republiky, že na mě po startu přepadla motorka jezdce, který startoval vedle nás. Nic se mi nestalo, ale bylo to nepříjemné. Pak i ten motorkář musí řešit, že by neměl odjet kolo bez lyžaře, protože to by se podle pravidel nezapočítalo do celkového času a většinou pak takový tým skončí jako poslední – takže je lepší, když hned zastaví a na lyžaře počká, že pak mají ztrátu třeba jen tři čtvrtě kola, a ne celé.

Jak je upravená motorka, aby mohla jezdit motoskiöring? A na jakých lyžích se jezdí?

Motorka na skiöring je upravená tak, že vzadu je speciální blatník, aby na lyžaře nelétal sníh od zadního kola, a za sedadlem je pouto pro lano. Pneumatiky se nařezávají po celé ploše, aby na sněhu lépe zabíraly. Navíc jsou podhuštěné, zase proto, aby lépe seděly. Lyže jsou pak nějaké staré, vytažené z garáže, protože se tam lyže dost často zničí. Během dne totiž na trati vylezou většinou kameny, takže se ničí skluznice. Trať se nezasněhuje, protože to by se organizátorům prodražilo. Většinou jednoduše když není sníh, tak se nejede.

Kolik závodů se jede za sezonu?

To záleží na sněhu. Jezdí se občas sranda závody, které jsou spíš tradiční, nebo memoriály. Pak se jezdí Orlický pohár, tady z regionu, potom je Mistrovství republiky. Letos sněhu moc nebylo, takže se jel jen jeden závod v Dobřanech v Orlických horách, a to bylo právě to Mistrovství republiky. Zároveň s ním se jel ten Orlický pohár, ale my jsme zkusili rovnou to mistrovství. Letos jsme ani nemohli trénovat, protože nebyl sníh, takže jsme do závodu nastoupili bez jediného předchozí-

ho tréninku.

Jak probíhalo to mistrovství?

Já nemám rád týmové sporty, protože když tam jsme dva a když něco pokazím nebo udělám chybu, dávám si to za vinu, že to zkazím i tomu druhému. Snažím se proto vždycky jet na 110 % a podat svůj nejlepší výkon. Moje jízdy na lyžích i Víti Marka na motorce, který mě tahá, byly téměř bezchybné. Jezdí se jeden trénink, tři kvalifikace a finále. Tahle trať zůstává každý rok stejná, protože se to jede na auto-krosově trati. Třeba na závodech v Klášterci nad Orlicí bývají i skoky, ale většinou se to jede na rovince a je to hlavně o těch zatáčkách.

Jak jste tedy dopadli?

Jsem vicemistří České republiky. Před dvěma lety jsme byli třetí, takže jestli se pojedí příští rok, budeme mířit co nejvýš.

To je úžasný úspěch – není trochu zvláštní, že se o tom málo ví? Žádné fanfáry, reportáže, peněžité výhry...

Je to zvláštní, svým způsobem, ale já se pohybuji v motokrosově komunitě, kde se o tom naopak ví hodně... Reportáž v televizi o tom byla, ale jen na ČT Sport. Vyhráli jsme asi dva tisíce korun, takže tisícovka pro každého, kilo buřtů, pohár, šampaňské a nějaké věcné dary, trička, propisky a tak. Ale nejde o to, co dostaneme, je to prostě o tom krásně si užít den plný sportu. Škoda, kdyby bylo o tomhle sportu větší povědomí, byla by sice větší konkurence, ale mohlo by být víc závodů, nebylo by to na škodu.

Který sport je ti tedy k srdci nejbližší?

To se nedá říct. V zimě se nedá tolik jezdit na motorce, tak lyžuju, případně jezdím skiöring, motokros je pro mě lehčí na psychiku, protože když tam udělám chybu, je to moje

chyba a nikoho to neovlivní.

Ale všechno jsou to hodně nebezpečné, adrenalinové sporty, jsi alespoň s věkem na sebe trochu opatrnější?

Určitě, čím jsem starší, a hlavně co chodím do práce, už to není tak bezhlavý, bojím se o sebe víc. Všechno je třeba dělat s rozumem, v klidu a hlavně nepadat.

Vidíš, kde vlastně pracuješ? Když jste spolu dělali rozhovor naposledy, bydlel jsi v Borohrádku, chodil jsi na základku a chtěl jsi dělat plynaře jako táta...

No jo, chodil jsem pak na Střední odborné učiliště plynárenské Pardubice, které jsem úspěšně dokončil a teď dělám s tátou, takže to se vyplnilo. Bydlím v Albrechticích u hrbitova, mám svého králíka Quentina.

A co nějaké další koničky? Děláš ještě nějaké sporty?

Nedělám, ale pasivně se hodně dívám na různé disciplíny, zajímají mě bojové sporty, box, MMA, formule, to mě v poslední době hodně chytlo.

K tomu asi přispěl i covid, když se nikam nemohlo, ne?

Určitě. V tom prvním covidovém roce, 2020, jsem chodil do školy, ale byl jsem hodně doma, měli jsme pár hodin domácí výuky, nějaké úkoly. Takže ráno jsem vstal, šel jsem si zaběhat, udělal něco na zahradě, pak škola, večer jsem si šel zase zaběhat. Vloni jsem začal pracovat, takže ne že by mě covid nijak neomezoval, ale bylo to jiné. Občas jsme se s kamarády sešli u mě, nebo u někoho, oslavili narozeniny, taky nás nebavilo sedět doma. Sám vidím, že na někom se to podepsalo víc, lidí víc přilnuli k těm počítačům.

Třeba tenhle rozhovor někoho inspiruje a přiměje od počítače vstát a dělat nějaký zajímavý sport. Díky za milé povídání a ať se daří.

Eva Králová

HASIČI INFORMUJÍ

Je tu jaro a s tím spojené práce na zahrádkách, dvorcích, je potřeba pohrbat trávníky, přistříhnout stromkům větvičky, slepičkám křídélka atd. A co potom s tím? Každý to řeší po svém. Někdo to našlape do BIO popelnice, někdo přistaví kárku, někdo vlek a odveze na skládku k tomu určenou. A pak jsou tu ti ostatní, kterým stačí ke štěstí sirky a kupičku podpálí. Dělá to spousta lidí. Ale mnohdy se z pokojného uzení poloviny vesnice stává závod s časem. Poslední dny, rekneme měsíc zpět, mají hasiči téměř každý den výjezd k uhašení požáru polního porostu, a různým dalším nepříjemnostem spojeným s nedbalostí při pálení kletí na zahradách a vypalování porostů. Často si neuvědomujeme, že je tráva po zimě suchá a ve větrech, které poslední dobou dují, je celkem bláznovství podpalovat cokoli. Oheň se pak šíří velmi rychle a samozřejmě tím směrem, kde se nám to nejmíň hodí. Do tují, do dřevníku, do obýváku... A když po dvorku běží pes a na řetězu za sebou táhne hořící bou-

du, asi už je něco špatně. Proto bych chtěl připomenout pár důležitých informací o pálení. Co se týká vypalování trávy – tím je myšleno například plošné pálení suchého trávníku. Podle § 17 odst. 3 písm. f) zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, nesmí fyzická osoba provádět vypalování porostů, jinak se dopustí přestupku podle § 78 odst. 1 písm. s) citovaného zákona. Za tento přestupek lze uložit pokutu do výše 25 000 Kč. Ani právnické a podnikající fyzické osoby nesmí plošně vypalovat porosty. Těmto osobám hrozí za přestupek pokuta až do výše 500 000 Kč. Pálení přírodních materiálů po úklidu zahrad možné je, ale samozřejmě za dodržení určitých podmínek daných zákonem. Vždy je lepší před započítím pálení zavolat na operační středisko HZS Královéhradeckého kraje. Často mi volají lidé, co mají dělat, kam zavolat, tak příkládám telefonní číslo na Krajské operační středisko, kde lze pálení nahlásit: 950 530 100. Vzhledem k vytiženosti

operačních důstojníků je lepší najít si jejich webové stránky, <https://paleni.izshk.cz/>, kde jsou potřebné informace a elektronický formulář k vyplnění místa pálení a času, od kdy do kdy bude pálení uskutečněno. Podotýkám, že pro právnické a podnikající fyzické osoby je ohlášení povinnost. Za její nedodržení hrozí pokuta ve výši až 500.000 Kč.

Tak ještě jen pár důležitých rad pro manipulaci s ohničkem:

- Za silného větru nebo v období extrémního sucha rovněž oheň v přírodě nerozdělávejte.
- Zcela zakázáno je rozdělávání ohně na místech se vzrostlým porostem.
- Pokud už rozděláváte ohně v přírodě, tak ohniště bezpečně oddělte od okolního prostředí například kameny, obsejte je pískem či vykopete v zemi strouhu. V případě větších vater je vhodné ohniště oddělit pruhem širokým až jeden metr, který bude zbarvený veškerých hořavin.
- Oheň rozdělávejte alespoň 50 me-

trů od okraje lesa a v dostatečné vzdálenosti od budov, objektů a předmětů, které se mohou snadno vznítit. Oheň nezakládejte pod větvemi stromů, na kořenech stromů, na suchém listí, lesní hrabance nebo rašelině, v blízkosti suché trávy, stohů a seníků. Létající jiskry nebo náhlý poryv větru totiž velmi snadno způsobí neštěstí

- Oheň neroznášejte po okolí.
- Ohniště důkladně uhasťte buď zalitím vodou, nebo alespoň zasypáním zeminou. Při odchodu se z ohniště nesmí kouřit a popel i půda pod ohništěm musí být chladná. Lesní hrabanka tvořená zetlelým jehličím může prohořet až do značné hloubky a nepozorovaně se šířit do stran i mimo ohniště.
- Pokud se vám přes veškerou opatrnost situace vymkne kontrole, volejte hasiče 150 nebo 112. Ale raději se chovejte tak, abyste tato čísla nemuseli potřebovat.

Za SDH Josef Jakl

**KARNEVALOVÝ
DĚTSKÝ DEN**

SOBOTA 4. 6. OD 14:00
HŘIŠTĚ SK V BORKU
ALBRECHTICE NAD ORLICÍ

HRY A SOUTĚŽE PRO DĚTI
VIRTUÁLNÍ REALITA TLAPNET
PROJÍŽDKY NA KONI
AIRSOFTOVÁ STŘELNICE
MOBILNÍ ZVĚŘINEC
DĚTSKÁ DISKOTÉKA
SKÁKACÍ HRAD

moderuje
MARTINA ADAMŮ

DĚKUJEME PARTNERŮM AKCE:

EKO KOM **NAD ORLICÍ o.p.s.** **tlapnet**

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

NAD ORLICÍ o.p.s.

TÉKÁČKO
LETNÍ PŘÍMĚSTSKÉ TÁBORY 2022

1. turnus 15. - 19. 8. 2022
2. turnus 22. - 26. 8. 2022

Vždy od 7:00 hod. do 17:00 hod.
Budova Obecního úřadu Albrechtice nad Orlicí
Na Výsluní 275

Pobyt venku i v klubu plném her,
stavebnic a jiného zařízení.

Cena 1 800,- Kč
Zahrnuje program, oběd, 2x svačinu, pitný režim, přípojštění dětí atd.

Přihláška na www.tekacko.cz

Organizátor akce NAD ORLICÍ o.p.s.

At ji holka nebo kluk, sleduj náš web a dozvíš se víc.
www.tekacko.cz
facebook.com/tekacko

TKAC

DROBNÉ OPRAVY PRÁDLA - zkracování nohavic, výměna zipů, apod.

Provádí M. Šalatová V Kopečku 308, Albrechtice nad Orlicí | **Tel.: 732 488 071**

SK ALBRECHTICE NAD ORLICÍ – NOVÉ VEDENÍ

Jak všichni příznivci albrechtického fotbalu vědí, byla poslední valná hromada volební. Na této volební valné hromadě bylo zvoleno nové vedení ve složení: Falta Miloš – předseda, Jiří Koblmüller – sekretář, Petr Duha – správce areálu, Miloš Koldinský – šéftrenér mládeže, Jan Černý – IT technik.

Při převzetí vedení oddílu jsme si dali jasný cíl, a to stabilizovat mužský oddíl a posilovat práci s mládeží. Měli jsme také v plánu oslovit sousední Týniště nad Orlicí a navázat užší spolupráci zejména v oblasti mužského fotbalu. Zavedli jsme také členské poplatky, které po několika letech nebyly v našem oddíle vybírány a do dnešního dne ještě většina členů nezaplatila. Jako jeden z posledních plánů bylo uzavření nové nájemní

smlouvy na stánek v našem areálu. Novou nájemní smlouvu je nutné uzavřít z důvodu stále se zvyšujících cen energií, a proto je potřeba to zohlednit ve smlouvě.

Stabilizovat mužský oddíl dostal za úkol vedoucí týmu, a to Koblmüller Miloš, jako podpora by mu měl pomáhat náš trenér Kyril Roman. Od nás dostanou maximální podporu při tipování a hledání nových hráčů. Na nás bylo jednání se sousedním klubem. Jednání s Týništěm proběhlo v přátelském duchu, bohužel k spolupráci, kterou jsme si představovali nedošlo. Dohodli jsme maximální podporu a spolupráci ve všech mládežnických kategoriích, bohužel v té nejdůležitější, mužské, není prostor.

Byl také zvolen nový kontrolní výbor ve složení – Koblmüller Miloš

– předseda, Kchop Rostislav – člen, Pavlas Martin – člen.

Pevně věřím, že se nám naše cíle podaří splnit a že bude albrechtický fotbal i nadále rozdávat radost a příjemné sportovní zážitky ve všech kategoriích. Vážíme si také všech diváků a fanoušků, kteří byli na posledním domácím utkání velmi slyšet a jejich bubnování provázelo celý vítězný zápas. Navštivte také naše nové webové stránky skalbrechtice.cz.

Závěrem bych rád poděkoval celému vedení obce Albrechtice nad Orlicí za podporu albrechtického fotbalu. Jenom díky Vám můžeme pečovat a udržovat náš fotbalový areál v tom nejlepším stavu a zúčastnit se letošního Albrechtického Štítu. Moc si toho vážíme. DĚKUJEME.

Falta Miloš

SK ALBRECHTICE NAD ORLICÍ

Zdravím fotbalové fanoušky, především našeho albrechtického oddílu.

Nejprve se ohlédnou trochu do minulosti, a to do roku 2018, kdy se po delší pauze vrátila do Albrechtic mládež. Pod vedením trenérů se skupina nejmenších dětí pravidelně scházela na hřišti v Borku a následně jsme založili tým předpřípravky. V předpřípravce děti teprve objevují kouzlo fotbalu a radost ze hry. Hraje se na malém hřišti a na malé branky, formou 3 + 0 (bez brankáře). Během následujícího roku se naše základna hráčů začala rozrůstat, a proto jsme

si mohli dovolit vstoupit do naší první sezóny 2020/2021 se dvěma týmy. V této sezoně fotbalový svaz nevedl tabulku pro naši kategorii, proto se dá jen těžko odhadovat konečné pořadí v soutěži.

Pro aktuální sezonu 2021/2022 se děti posouvají o kategorii výše a nyní hrají v kategorii mladší přípravky. Tato kategorie již hraje na větší branky a taky větší hřiště formou 4 + 1 (čtyři hráči v poli + brankář). Jsme velmi rádi, že i nadále se nám daří naše řady rozšiřovat a mohli jsme přihlásit i tým předpřípravky.

Během podzimní části sezo-

ny jsme odehráli spoustu hezkých zápasů, které nám přinesly pěkné postavení v tabulkách obou kategorií. Předpřípravka se v konkurenci dvanácti týmů umístila na krásném ČTVRTÉM místě. Mladší přípravka se umístila na OSMÉM místě v konkurenci patnácti týmů našeho okresu.

NÁBOR NOVÝCH DĚTÍ!

Trénujeme každý týden v pondělí a ve čtvrtek od 17 hodin na hřišti v Borku. Pokud stále váháte, zda začít s fotbalem, přijďte se podívat na trénink a rozhodnutí bude na Vás.

Miloš Koldinský

Společenská kronika

počet obyvatel k 30. 04. 2022

1020 (z toho 38 cizinců)

Poděkování

Děkuji obecnímu úřadu a paní Červinkové za přání a milý dárek k mým narozeninám.

Zdeněk Kuba

Děkuji komisi SPOZ za dárek a gratulaci k mým narozeninám.

Eliška Stránská

Děkujeme OÚ a SPOZ za blahopřání a dárek k našemu výročí zlaté svatby. Moc nás to potěšilo.

Jaroslav a Věra Bartošovi

Děkuji paní Červinkové, která mi za SPOZ a OÚ přišla popřát a předat dárek k mým letošním kulatinám.

Eva Myšíková

Vzpomínka:

Dne 26. 12. 2021 zemřel náš předobry milovaný soused, pan Miroslav Kašpar z Prahy.

Stále budou vzpomínat sousedé.

Dne 10. března 2022 se tiše zastavilo srdíčko naší milované maminky, babičky a prababičky, paní Boženy Mazačové. V našich srdcích jsi stále s námi. Děkujeme za tichou vzpomínku.

rodina Mazačova a Belliova

CO SE LETOS CHYSTÁ

Budeme doufat, že nám žádná nenadálá situace nepřekazí plány, aneb když chceš pobavit Pánaboha... Nicméně tady je soupis akcí, které se chystají v oblasti albrechtické kultury, pokud vše dobře dopadne.

19. 05. - Výlet na Máchovo jezero

04. 06. - Dětský den – karneval

30. 07. - Krbova plavba

04. 09. - Psi den

17. 09. - Uklidíme Albrechtice

01. 10. - Posvícení

30. 10. - Lampionový průvod

27. 11. - Adventní jarmark

+ rozsvícení stromu

04. 12. - Čertovský průvod

Je možné, že se některé termíny vlivem okolností změní, sledujte proto vývěsní plochy, web nebo facebook obce. Těším se, že se na akcích uvidíme.

Eva Králová,

předsedkyně kulturní komise